



ПРЕС КЛИПИНГ

25. април 2016.



НАСЛОВИ

Решен деценијски проблем радника ПРО ТЕНТ (стр.2)

Покрећу бизнис уз помоћ државе (стр.2)

Челик нови адут за привреду (стр.3)

Привредни опоравак мора да се плати (стр.5)

Стручна пракса већ постоји у хиљаду предузећа (стр.6)



Решен деценијски проблем радника ПРО ТЕНТ

Аутор:Б. О.

После потписивања уговора између ЕПС-а и ПРО ТЕНТ-а радници овог обреновачког предузећа имају обезбеђен сигуран посао. Решен је вишедеценијски проблем за око 2.200 запослених ПРО ТЕНТ-а који, уз уговоре вредне 355 милиона динара, настављају да раде за ЕПС и ТЕНТ.

Неизвесност у којој су се нашли радници кулминирала је пре неколико месеци штрајком, када је предузеће престало да ради послове које деценијама обавља за ТЕНТ. У решавање овог проблема укључила се Влада Србије, која је дала сагласност на измену оснивачких аката некада из ЕПС-а издвојених предузећа. Тако су се стекли услови за потписивање три уговора за послове на пољу безбедности и здравља на раду, послове чишћења, обезбеђења, заштите од пожара и ангажовања радника за кафе кухињу и ресторан.

Захваљујући разумевању Владе Србије и новог менаџмента ЕПС-а, као и ангажовању представника ПРО ТЕНТ-а и синдиката, не само да је мукама радника дошао крај, већ садашњи уговори пружају и гаранције за континуитет у производњи и снабдевању електричном енергијом, што је основни циљ ЕПС-а. Највећа српска енергетска компанија има у запосленима ПРО ТЕНТ-а сигурне партнере са којима сарађује дуги низ година на најважнијим пословима ЕПС-а.

Запослени у ПРО ТЕНТ-у су задовољни и кажу да ће наставити да раде као и до сада и да ће оправдати поверење које су им указали Влада Србије и ЕПС. Уговори ће осигурати и да предузеће ПРО ТЕНТ прати у потпуности процес реструктурирања ЕПС, будући да сада има и веће обавезе према „Електропривреди Србије“ и Влади као власнику.

Такође, настојања извршне власти омогућила су потписивање сличних уговора са некада издвојеним предузећима у Лазаревцу и Костолцу, у којима је запослено више од 2.200 радника. Она су једнако значајна за стабилност целог електропривредног система као и ПРО ТЕНТ, који ће бити важна карика у даљем економском развоју општине Обреновац.



Покрећу бизнис уз помоћ државе

Аутор:С. Булатовић

Зашто се млади, нарочито они без радног искуства, још тешко опредељују за покретање сопственог посла. Проблем је да обезбеде финансијера, јер немају имовину коју могу да заложу ДРЖАВА је у својој каси резервисала и 600 милиона динара за помоћ онима који се у овој години одлуче да започну бизнис, а део тог новца намењен је искључиво младима. Овај старосни критеријум има оправдање, јер сваки трећи млади човек у Србији - не ради. Од око 566.000 активних девојака и младића између 15 и 30 година, према подацима из Анкете о радној снази, без посла их је 197.616. Отуда је, међу 33 пројекта подршке у Години предузетништва, део намењен управо овој популацији. На покретање сопственог посла,

међутим, млади, а нарочито они без радног искуства, најређе се опредељују. Сам свој газда у Србији је и даље чешће одлука из нужде него жељено занимање.

Искуство показује да су информационе технологије област у којој господаре млади бизнисмени.

-Високотехнолошки стартапови су област у којој доминирају млади - објашњава Катарина Обрадовић Јовановић, помоћник министра привреде. - Ту је велико интересовање. Сада је ваћ на студијама популарно имати своју стартап компанију. У другим, класичним пословима, има младих, али нису доминантни. Треба разумети да је за неке послове боље прво стећи искуство и контакте и тек се онда осамосталити. Не мора прво да се крене у предузетнички подухват. Генерално, битно је ускладити и образовање. Зато нам је трећи стуб Године предузетништва промоција предузетничког духа и то нарочито код младих. Ко до 20. године није имао сусрета са предузетништвом, тешко да ће се одједном одредити за то. Нама је зато јако важан програм ученичких компанија. Ученици средњих школа праве мини-компаније. Симулирају пословни процес. Продају, излажу на сајмовима.

Никица Маринковић, дипломац Пољопривредног факултета, од јануара ове године један је од валсника фирме Зелено.цом. Преко интернета продају органску, домаћу храну и окупили су 15 произвођача. Од идеје до фирме прошло је, каже, две године. Најтеже је било наћи финансијера, али и стећи потребно знање.

- Сазнао сам за академију у Аустрији, која је тражила стартап фирме из Србије којима би помагала да започну посао - прича Маринковић. - Представио сам им своју идеју и добио позив за курс. Радио сам са менторима и са инвеститорима. Уобличавао сам своју бизнис идеју, и много су ми помогли да направим реалан бизнис план. У Аустрији сам упознао и свог инвеститора, који је у мој посао уложило 20.000 евра и добио проценат у компанији. Највећи проблем за покретање посла у Србији је почетни капитал, најчешће у износи од 5.000 евра. И по томе се веома разликујемо од Европе. Код њих се за те такозване микрогрантове не траже гаранције. А код нас ће те стварно ретко наћи некога ко има 20 године и има неку некретнину на своје име. Преломни тренутак за покретање мог посла било је када сам уложио сопствени новац и много мог времена...

Челик нови адут за привреду

Аутор: Маријана Спасенов

Србији ништа боље није могло да се деси од продаје смедеревске железаре кинеској гигантској компанији "Хестил". Пуним капацитетом 2,1 милион челика. Процене: за 12 месеци извоз три пута већи. Замајац нашој индустрији

УКОЛИКО се све буде одвијало према плану, већ за годину дана смедеревска железара ће достићи свој максимални капацитет и производити 2,1 милион тона челика. Толика производња не памти се ни у најбољим временима њеног рада. Процене су и да ће за 12 месеци и извоз из наше челичане бити три-четири пута већи. За стручњаке је најважније то што су својим доласком у Србију кинеске компаније поставиле чврсту основу за обнову и развој наше индустрије. Надамо се да ће се Кинези заинтересовати и за друге српске посрнуле гиганте - можда неке од 17 компанија које су под заштитом државе још само месец. Ни најсумњичавији у Србији сада не траже ману продаји Железаре кинеској компанији "Хестил". Смедеревску фабрику преузео је један од највећих играча на тржишту челика у свету. "Хестил" је и највећи кинески произвођач, а у свету је трећи по величини. Дошли су у Србију у "минут до дванаест", али спасли су нас великих издатака. Годишње је Србија давала Железари минимум сто милиона долара. Губици су се само гомилали, а колики су тачно, нема званичних података. Процене су да укупан дуг износи неколико стотина милиона евра.

- НИШТА боље није могло да се деси од продаје Железаре, и то баш кинеском партнеру - каже, за "Новости", Љубиша Обрадовић, председник Удружења за металску индустрију Привредне коморе Србије. - То је најбоља опција за Железару, српску индустрију и укупну привреду. Према његовим речима, Кинези имају стратешки интерес доласка у Европу. Бирају Србију јер виде потенцијал у металској индустрији и могућност да приватизују одређене компаније из ове гране.

- Кинези су најмање заступљени на тржишту Европе и свесни су да морају да прошире асортиман и смедеревску железару учине конкурентном - каже Обрадовић. - То ће и учинити кроз улагања од 300 милиона долара у производњу шавних цеви, као и у поцинковане лимове за ауто-индустрију. То показује да ће се повећавати произвођача и за годину достићи жељени максимум од 2,1 милион тона. И сигурно ће наш челик бити најтраженији у Европи, јер је у сваком погледу конкурентан и по квалитету и по цени.

Обрадовић истиче да кинеска компанија жели да производњу дигне на већи технолошки ниво и да прилагоди асортиман захтевима европског тржишта. Пре свега у производњи поцинкованих лимова. Повећањем асортимана, верује наш саговорник, повећаваће се и број радника.

- Ово је значајно за индустрију Србије, јер ће велики број коопераната добити на повећању обима производње уз виши ниво прераде - каже Обрадовић. - А то је највећи проблем, јер имамо веома низак ниво прераде. Кинези су заинтересовани за неке од 17 компанија које су под заштитом државе до краја маја. И ја сам имао прилике да примим кинеску делегацију и чуо сам да те компаније Кинези виде у свом поседу. Конкретно, реч је о "Икарбусу", "14. октобру", а помиње се и "Прва петолетка" из Трстеника. Било је речи и о "Застави Крагујевац". Улазимо у поступак нове индустријализације. Поступак враћања у живот пропалих компанија. Професор Економског факултета Љубодраг Савић каже да је све питање тога какву смо имали алтернативу са Железаром.

- Ова смедеревска фабрике није добро радила још од Тита - каже професор Савић. - Имали смо социјалистичко управљање, приватизацију, државну управу, пропале тендере, професионалну управу, па ни то није ишло. И могли смо да угасимо Железару или да је продамо Кинезима. Надам се да смо направили прави избор. Долазак Кинеза је добар за 5.000 радника челичане. Добар је и за кооперанте, као и за наше тржиште. Зато што је дошао велики произвођач. "Хестил" је лидер у производњи челика, али не само то. Он има широк спектар делатности и неће се задржати само у производњи челика.

Према речима професора Савића, Кинези ће можда наћи интерес да сарађују с неком од наших компанија у реструктурирању или у отварању нове фабрике из аутомобилске индустрије, за коју ће правити лимове.

Кинези немају систем пословања као "Ју-Ес стил" - истиче Савић. - Иза њих стоји њихова држава, имају изузетно модерне фабрике, добро опремљене, и веома су успешни у свом послу. Увек имају планове о ширењу делатности и дугорочно размишљају, не само о Србији, балканском региону, већ и о читавој Европи. Има у Европи и земаља које нису чланице ЕУ али су велика тржишта. Кинези размишљају о тим тржиштима где могу да послују. Верујем да је ово почетак опоравка српске индустрије.

Привредни опоравак мора да се плати

Аутор: Љ. Малешевић

Прошле године нето стране директне инвестиције у Србије износиле су 1,8 милијарду евра и биле су око 45,6 одсто више него у 2014, а Народна банка Србије очекује даљи раст, како домаћих улагања, тако и страних у овој и будућим годинама јер су оне кључни покретач привредног раста у Србији.

Фискални савет Србије оценио је да су инвестиције управо компонента БДП-а која је својим растом од готово десет процената покренула опоравак привредне активности у 2015. години. Уз то, сматрају чланови ФСС-а, охрабрује и податак да је раст прошлогодишњих инвестиција широко распрострањен јер обухвата и домаће и стране, што је видљиво како у грађевинарству, тако и у куповини опреме. Због тога је задатак државе да спроводи економску политику која подстиче тренд раста инвестиција. ФСС због тога истиче да се мора наставити фискална консолидација да би се створила макроекономска стабилност, да се унапреди инвестициони амбијент, што подразумева ефикасност судова, убрзање издавања дозвола, уклањање административних баријера за инвестирање, заштиту конкуренције, спречавање корупције и завршавање приватизације преосталих заштићених државних предузећа.

На раст приватних инвестиција у прошлој години утицало је и побољшање пословног амбијента у претходној. Усвојени су неки реформски закони, попут измена Закона о раду, Закона о планирању и изградњи, дошло је до глобалног пада каматних стопа, почео је опоравак економија ЕУ и земља у окружењу, али је најважније да је на раст инвестиција утицала фискална консолидација коју је спровела Влада Србије.

На већи прилив инвестиција, како страних, тако и домаћих, рачуна и Влада Србије, која је прошлог месеца усвојила уредбу о прецизним условима за добијање државних подстицаја. Том уредбом прописано је да ове године највеће субвенције по новоотвореном радном месту износе 7.000 евра, док ће у развијенијим општинама и градовима оне износити 3.000 евра. Тим актом је смањена граница за подстицај инвеститорима за отварање радних места јер је она претходних година била и до 10.000 евра по запосленом.

Истим актом Влада Србије је смањила граница за добијање државне помоћи с 250.000 евра на 150.000, уз обавезу запошљавања најмање 20 радника. Прописани су и прецизни услови за добијање државних подстицаја. Инвеститор који жели да добије 150.000 евра државне помоћи мораће да запосли најмање 20 радника, а онај који желе 200.000 евра, има обавезу да обезбеди најмање 30 радних места. Они који желе 600.000 евра државних подстицаја морају да обезбеде између 40 и 50 радних места. При томе, инвеститори морају обезбедити одржавање инвестиција најмање пет година, редовно исплаћивати плате радницима, и то у износу од 120 одсто минималне зараде и имати најмање 25 одсто укупних улагања.

Разлози узлета и пада

Привремени узлет инвестиција из 2011. и 2012. године био је сличан овом лане, али је његова структура била битно другачија. Тада је, оценио је ФСС, у оквиру инвестиција снажан пораст практично имао само увоз специфичних индустријских машина, а друге врсте нису. Таква кретања јасно су указивала на то да раст инвестиција није био општи тренд распрострањен на читаву привреду, већ је био фокусиран на свега неколико великих предузећа, пре свега „Фијат” и НИС. Када су та два предузећа завршила свој инвестициони циклус, које су пратиле велике

државне субвенције, ниво инвестиција се вратио на онај из 2010. године, а привредна активност је већ крајем 2013. поново ушла у рецесију, у којој је остала све до лане.

Стручна пракса већ постоји у хиљаду предузећа

Аутор: Љ. Малешевић

Неспорно је да Србија не може изаћи из економских проблема без нових инвестиција, али је исто тако чињеница да, и поред много незапослених, у нашој држави нема довољно кадрова потребних новим инвеститорима. Наиме, на евиденцији незапослених готово трећина пријављених нема никакву квалификацију, а огроман је број оних који поседују квалификацију која више ником није потребна.

Привредна комора Србије због тога интензивно ради на унапређењу образовних институција и пословне заједнице јер је то питање опстанка, како образовања, тако и развоја и јачања конкурентности привреде, као и ефикасног укључивања на тржиште Европске уније.

Привредна комора Србије је у контакту с око 700 предузећа у Србији, која су спремна да предложе потребне образовне профиле и дају своје мишљење о увођењу дуалног образовања у школски систем Србије, које подразумева учење у школама и стручну праксу и ангажовање у компанијама.

– Посебно је важна промоција и ново дефинисање профила у средњем стручном образовању – објашњава председник ПКС-а Марко Чадеж.

– Неке фирме траже квалификовану радну снагу, на пример столара и тапетара, а тих занимања нема довољно на тржишту и предузећа не могу да шире пословање. Предложићемо потребне измене и допуне законских прописа да би та област, као и институт стручне праксе, били системски уређени.

По његовим речима, постоји око 1.000 привредних субјекта у Србији који већ имају стручну праксу. Као позитивне пилотпројекте, Чадеж наводи оне спроведене с немачким партнерима, као и оне који ће се реализовати уз сарадњу с Привредном комором Аустрије.

– Први профили су били из сектора производње, а следе у сектору услужних делатности.

Већина профила постоји у нашим школама, али нису повезани с тржиштем рада – закључује Чадеж.

Министар просвете Срђан Вербић истиче да је поверење најважнија спона између образовања и тржишта радне снаге па је због тога потребно да у школе „улазе” компаније које имају дугорочне планове и које желе да унапреде образовање и школу као целину, а не само одређене образовне кадрове.

– Треба да брину и за наставнике, и за ђаке, и за локалну средину – сматра Вербић. – Јавно-приватно партнерство кључ је за премошћавање јаза. Ђаци немају довољно праксе и не могу да изађу из школе довољно вешти ако не унапредимо квалитет стручне праксе, почев од столара до будућих лекара. Примери добре праксе треба да буду видљиви свима, нарочито ђацима, јер су они ти који су најрационалнији при упису. Ако буду имали добре примере, битно другачије ће доносити одлуке.

Дијалог није лак

– Дијалог између школа и привреде вома је важан, али није лак нити једноставан – упозорава шефица Одељења за образовање аустријског „Култур контакта” Моника Мот, додајући да се фокус често ставља само на проблеме, а не на добре примере сарадње. – У области дуалног образовања мора се поћи од тога да у Србији не постоји тако густа мрежа малих и средњих предузећа као што је то случај у Аустрији, Швајцарској и Немачкој, што значи да ће модел морати да се прилагоди.